

Αντισυνταγματική ή εκπαίδευση χωρίς Χριστό και Ελλάδα στα σχολεία

του Αλεξάνδρου Π. Κωστόρα*

ας είναι... και η ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης». Έάν κάποιος θεωρούν άσφές τό νόμη αυτής τής συνταγματικής διάταξης και ψάχνουν νά βρουν στοιχεία, γιά νά τήν έρμηνεύσουν, τά στοιχεία αυτά δέν έπιτρέπεται νά τά «άντλήσουν» άσφαλώς από τής προσωπικές ιδεολογικές τους πεποιθήσεις, άλλα από τό Ιστορικό-βουλητικό υπόβαθρο τής διάταξης και τόν νοηματικό περιγυροπού τήν περιβάλλει.

Έρμηνεύοντας λοιπόν υπό αυτό τό πρίσμα τήν συγκεκριμένη συνταγματική διάταξη, όπως όρθως έπραξε και τό ΣΤΕ, εύκολα μπορούμε νά άντληθούμε ότι αυτή δέν είναι τίποτε άλλο παρά ό «άπόηχος» τής εύχης και τής κατάρας, που μάς άφησαν οι προπάτορές μας τής Έθνεγεσίας, γιά νά κρατήσουμε ζωντανό τό Έθνος, όπως τό διαφύλαξαν και έκεινοι, μολοντί γνώρισαν μία σκληρή και μακρά δουλεία. Είναι ό «άπόηχος» που φτάνει στην σημερινή έποχή μέσα από τά άλληλάλληλα Σύντάγματα, τά οποία ψηφίστηκαν μέχρι σήμερα. Τόν «άπόηχο» αυτό, που μεταφέρει τήν φράση «πρώτα ύπερ Πίστewς και ύστερα ύπερ Πατριδος» του Κολοκοτρώνη, του Μακρυγιάννη και τόν άλλων Άγωνιστών του Εικοσιένα, όσοι αντιστάσαμε μέ τήν έν λόγω άπόφαση του ΣΤΕ, τόν τιμούμε ως «εύχη» και ως πολύτιμη «παρακαταθήκη». Οι άλλοι, που κλείνουν τά αυτά τους σε αυτόν τόν «άπόηχο», τόν εισπράττουν ως «κατάρα». Είναι όλοι έκεινοι ό όποιοι μέ πλημμελείς προσεγγίσεις παρερμηνεύουν τό άληθινό νόμη τής προαναφερθείσης συνταγματικής διάταξης επιδιώκοντας νά τροποποιήσουν τό Σύνταγμα-άτυπα και άνεπίτρεπτα άσφαλώς- γιά νά ύποκαταστήσουν στην βούληση του συντακτικού νομοθέτη τό δικό τους ιδεολογικό στερεότυπο, όπως τό έπραξε ή προηγούμενη Κυβέρνηση, που προσπαθήσε νά έμπράξει στην εκπαίδευση τής δικής τής άθεϊστικής άντλήψεις «καμουφλαρισμένες» μέ ένα θρησκευτολογικό «μανδύα», γιά νά έξωθήσει μέ ύπουλο τρόπο τήν έλληνική νεολαία στην άβυσσο του μηδενισμού. Βέβαια δέν χρειάζεται, νομίζω, νά τονιστεί έδώ ότι εάν αυτές οι αποκομμένες από τήν ιστορία του Έθνους ιδεολογικές άντλήψεις γιά τους σκοπούς τής εκπαίδευσης έπικρατούσαν στην ύπόδουλη Ελλάδα τήν έποχή τών «παγετώνων», σήμερα θά κυκλο-

φορούσαμε όλοι μέ τουρμπάνια και φέσια ή μέ μαντίλλες.

Είναι προκλητικό οι έπικριτές τής έν λόγω άπόφασης νά γίνονται αυτόκλητοι συνήγοροι τών συμφερόντων τής έλληνικής κοινωνίας και νά «χύνουν» «κροκοδείλια δάκρυα» γιά τήν «συμφορά» που τήν βρήκε μέ τήν συγκεκριμένη άπόφαση του ΣΤΕ, μολοντί γνωρίζουν ότι ή έλληνική κοινωνία στην συντριπτική τής πλειοψηφία έχει όρθόδοξο θρησκευτικό βίωμα και συνεπώς είναι άντίθετη μέ τής άπόφαση τους. Μιλούν άκόμη οι άντλήγοντες στην άπόφαση του ΣΤΕ άπαξιωτικά γιά τήν Έκκλησία λημονώντας, τί χρωστάει τό Έθνος σε αυτήν. Και «άφορίζουν» επί πλέον ως «φανατικούς» και «όπισθοδρομικούς» τους ύποστηρικτές τής πιο πάνω άπόφασης, λές και είναι έπισκόπτες άλλοι πλανήτη, που δέν έχουν ακούσει τίποτε γιά τους «τζχαντιστές» ή δέν γνωρίζουν τήν προτροπή του «προφήτη» προς τους όπαδούς του: «Σκοτώστε τους άπιστους»! Και όλα αυτά τά κάνουν οι έπικριτές μέ τής «εύλογίες» άσφαλώς τό Βολταίρου, τόν όποιο συχνά έπικαλούνται, άσχετα άν στην πράξη όχι μόνο δέν όβελτάν τό δικαίωμα του έτερόφρονος, όπως εκείνος, άλλα δεινούν ότι άν τους βόλευε ή συγκυρία δέν θά είχαν κανένα ένδοιασμό νά τόν έξαφανίσουν από προσώπου γής!

Θρηνούν ιδιαίτέρως οι έπικριτές τής συζητούμενης άπόφασης του ΣΤΕ, διότι βλέπουν ότι ή άπόφαση αυτή μάς γυρίζει πίσω στην δεκαετία του '50! Μακάρι νά γίνονταν σήμερα αυτό τό θαύμα. Δυστυχώς όμως ή άναίδεια που τήν χρησιμοποιήσαμε ως «όχημα» άνέλξης στην ζωή μας-άκόμη και όσοι είμαστε γεννήματα και θρέμματα αυτής τής έποχής- μάς πήρε γρήγορα πολύ μακριά από αυτή τήν έποχή αφηρόντάς μας μόνο τήν άνάμνηση και τήν νοσταλγία τής 'Η δεκαετία του '50, που τήν περιφρονούν οι έπικριτές τής έν λόγω άπόφασης του ΣΤΕ, μάς έδωσε μέσα στα «πέτρινα» έκείνα χρόνια τήν πρώτη μεταπολεμική γενιά. Τους «βλαστούς» τών ηρώων του έπους τής Άλβανίας και τής Έθνικής Άντίστασης. Όλους «θρεμμένους» μέ τήν πνευματική τροφή εκείνου. «Μπολιασμένους» μέ τής άρχες και τής άξεις τής δικής τους, που δέν ήσαν άλλες από τής παραδοσιακές άξεις.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ λίγες ημέρες δημοσιεύθηκε μία άκόμη σημαντική άπόφαση τής Όλομέλειας του Συμβουλίου τής Έπικρατείας (έφεξης ΣΤΕ), ή όποία έκρινε άντισυνταγματικά τά εκπαιδευτικά προγράμματα του τελευταίου ύπουργού Παιδείας κ. Γαβρόγλου, που καταργούν τήν διδασκαλία του μαθήματος τών Θρησκευτικών. Είχε προηγηθεί πρό έξομίου περίπου μία άλλη, όμοιο περιεχομένου, άπόφαση του ΣΤΕ, ή όποία άκύρωσε τά αντίστοιχα προγράμματα του κ. Φίλη, προκατόχου και όμοιόδεάτη του κ. Γαβρόγλου. Σύμφωνα μέ τήν τελευταία άπόφαση που έπαναλαμβάνει έν πολλοίς τήν έπιχειρηματολογία τής προηγούμενης και είναι και αυτή όμοιος θεμελιωμένην στό άρ. 16 παρ. 2 του Σύντάγματος, «τό μήμημα τών Θρησκευτικών άπειύνεται άποκλειστικάς στους Όρθόδοξους Χριστιανούς μαθητές τών σχολείων, ή δέ διδασκαλία του ήπιώθεικε τήν άνάπτυξη τής όρθόδόξου χριστιανικής συνείδησης. Οι έτερόδοξοι, άλλόθρησκοι ή άθεοι μαθητές έχουν δικαίωμα πλήρους άπάλλαγης από τό μάθημα μέ τήν ύποβολή σχετικής δηλώσεως». Γίνεται έπομένως φανερό ότι και μέ τήν τελευταία αυτή άπόφαση του ΣΤΕ τά Θρησκευτικά έχουν κατηγορητικό-όμολογιακό χαρακτήρα και όχι θρησκευτολογικό περιεχόμενο, όπως και ήπανάληψη έχει τονιστεί μέ σχετικά άρθρα και ή έλαχιστότητά μου.

Όπως έκείνη ή άπόφαση, έτσι και ή τελευταία συγκέντρωσε τά «πύρα» τής «Ένωσης Άθένων», τών παρεπιδημούντων στην σύγχρονη Έλλάδα Νεο-Μποσεβίκων και γενικότερα τών «φωταδιστών» του μηδενισμού. Όλοι άνεξαίρετως συγκλίνουν στην διαπίστωση ότι τό ΣΤΕ μέ τής άπόφασης του αυτές παρερμηνεύει τό Σύνταγμα (!) και γυρίζει τήν έλληνική κοινωνία στην δεκαετία του '50. Ό κ. Γαβρόγλου μάλιστα μέ σχετική δήλωσή του προσθέτει ότι «ή άπόφαση καταργεί όλοκληρωτικά τήν έπιστημονική, παιδαγωγική και θεολογική έξέλιξη του μαθήματος μετά τό 1974»!!!

Άς άρχίσουμε από τήν κατά κόρον προβεβλημένη ένσταση τής έσφαλμένης έρμηνείας του Σύντάγματος εκ μέρους του ΣΤΕ. Μία άπλή άνάγνωση τής διάταξης του άρ. 16 παρ. 2 του Σύντάγματος, ή όποια προσδιορίζει τους σκοπούς τής εκπαίδευσης στα σχολεία, μάς ύποδηλώνει μέ άπόλυτη σαφήνεια τήν επιτακτική βούληση του συντακτικού νομοθέτη νά «κουβαλάνε» τά Έλληνόπουλα μέσα στην σχολική τους τάξια και στην ψυχή τους, εκτός τών άλλων, τόν Χριστό και τήν Έλλάδα, τά δύο «ύδατογραφήματα» δηλ. τής εθνικής μας ταυτότητας. Αυτό σημαίνει ή φράση τής παρ. 2 του άρ. 16 του Συν. «σκοπός τής παιδεί-

ς έννοιες δηλ. που τής χλεύαζου οι σημερινοί «φωταδιστές» του μηδενισμού. Σήμερα έχουμε χάσει τόν «λογαριασμό» από τά άναριθμητά «εύαισθητα δεδομένα», τά όποια στην ούσία άναισθητοποιούν στό όνομα τής εύαισθησίας άγάθα και άξεις του ιδιωτικού ή δημοσίου βίου τής χώρας, χωρίς ώστόσο νά βλάπεται πριν από τήν θεομετρήση τους ό δικαιοκρατικός χαρακτήρας του πολιτεύματός μας. Όσοι ηγηναίμε τότε στό σχολείο, τής κουκολες τής φορούσαμε γιά νά προστατευθούμε από τήν βροχή και τό κρύο. Και όχι γιά νά κρύψουμε τής άνομίες ή τής παλιανθρωπείας μας, όπως κάνουν οι σημερινοί κουκολοφόροι μαθητές.

Άς δούμε όμως τώρα και τήν άλλη έποχή, τήν έποχή τής Μεταπολίτευσης, που τήν προβάλλουν ως πρότυπο και τήν θαυμάζουν ό κ. Γαβρόγλου και όσοι «συμπελούς» μέ τής άπόψεις του. Έάν «χαρτογραφήσει» κάποιος τήν πορεία τής Έλλάδος σε αυτή τήν περίοδο τών σαράντα πέντε περίπου έτών, θα διαπιστώσει μέ συνοφρόνωση ότι διαχρονικά, από τά πολύ παλιά χρόνια μέχρι σήμερα, ούδέποτε σωρευθήκαν τό τόσο μικρό χρονικό διάστημα τόσες πολλές στρεβλώσεις στον «κορμό» τής έλληνικής κοινωνίας. Έχω τήν άπόλυτη βεβαιότητα ότι εν κάποιος ιστορικός έψαχνε νά βρει ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα νοσηρής εξέλιξης μάς κοινωνίας στό παγκόσμιο επίπεδο, τήν περίοδο τής Μεταπολίτευσης θά έδειχνε μέ συναισθημάτα άποστροφής. Μέ έξαιρεση τήν φιλελευθεροποίηση τής έλληνικής κοινωνίας, που πιστώνεται σε αυτή τήν έποχή-άσχετα άν καταχραστήκαμε στην πράξη τής έλευθερίας που μάς χάρισε- τά ιδανικά τής Μεταπολίτευσης είναι γεμάτα «άγκάθια», σάν αυτά τής άγριας άγκινάρας, που σε «άγκυλώνουν», όταν έπιχειρήσεις νά τά άκουμπήσεις.

Έάν ήθελε νά φτιάξει κάποιος ένα «κάδρο» τής Μεταπολίτευσης μέ τό χτυπητά φυσιογνωμικά τής γνωρισμα, τους Κουφοντίνας, τους Ήρωους, τους «Πυρήνες τής Φωτιάς», τους «Ρουβίκωνες» και τής άλλες άναρχικές συλλογικότητες, τους καθημερινούς μας δηλ. τυράντους θά πρόβαλε. Αυτό λοιπόν τό «κάδρο» άφιερώνεται έξαιρετικά στον κ. Γαβρόγλου και στους άλλους έπικριτές τής σχετικής άπόφασης του ΣΤΕ μέ μία μικρή σημείωση επάνω σε αυτό. Ό Χριστός, που Τόν κινήγησαν άλύπητα στην Μεταπολίτευση ό ζηλωτές τής και θέλουν τώρα νά του κάνουν πάλι «έξωση» από τά σχολεία, διαμορφώνει άλλα πρότυπα ζωής.

*Ομιότιμος Καθηγητής Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Θράκης

2. ΕΠΙΔΟΜΑ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΟΑΕΕ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 28/09/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 28/09/2019

Σελίδα: 22

Επίδομα μητρότητας σε αυτοαπασχολούμενες του ΟΑΕΕ

Επίδομα μητρότητας που μαζί με τα αναδρομικά μπορεί να φθάσει έως και τα 600 ευρώ δικαιούνται αυτοαπασχολούμενες γυναίκες, άμεσα ασφαλισμένες του πρώην ΟΑΕΕ. Μάλιστα, το επίδομα, που σε μηνιαία βάση ανέρχεται σε 150 ευρώ, δικαιούνται μητέρες ακόμη και αν είχαν ήδη διακόψει την άσκηση του επαγγέλματός τους κατά την ημερομηνία του τοκετού. Απαραίτητη προϋπόθεση παραμένει η ύπαρξη ταμειακής ενημερότητας καθώς και η μη λήψη αντίστοιχου επιδόματος

Μαζί με τα αναδρομικά μπορεί να φθάσει έως και τα 600 ευρώ.

από άλλον ασφαλιστικό οργανισμό. Εγκύκλιος του ΕΦΚΑ ξεκαθαρίζει ότι για τη χορήγησή του απαιτείται η υποβολή των εξής δικαιολογητικών:

α) Αίτηση της ασφαλισμένης στην οικεία Περιφερειακή Διεύθυνση του πρώην ΟΑΕΕ.

β) Ληξιαρχική πράξη γέννησης του τέκνου ή βεβαίωση γιατρού του μαιευτηρίου για την πραγματοποίηση του τοκετού.

γ) Υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986 ότι δεν δικαιούται από άλλον ασφαλιστικό οργανισμό επίδομα μητρότητας.

Στο ίδιο έγγραφο του φορέα ξεκαθαρίζεται ότι στην περίπτωση όπου η ασφαλισμένη πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις, δηλαδή διαθέτει ταμειακή ενημερότητα και ασφαλιστική ικανότητα για παροχές ασθένειας,

δικαιούται την καταβολή του επιδόματος μητρότητας ανεξάρτητα από το αν είχε διακόψει την άσκηση του επαγγέλματός της πριν από την ημερομηνία του τοκετού.

Τέλος, διευκρινίζεται ότι τα παραπάνω θα πρέπει να εφαρμοστούν και για τις εκκρεμείς αιτήσεις χορήγησης επιδόματος μητρότητας σε ασφαλισμένες του πρώην ΟΑΕΕ, οι οποίες έχουν διακόψει την άσκηση του επαγγέλματός τους μετά την 1η Μαρτίου 2018.

3. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 40.000 ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΕΙ ΒΑΠΤΙΣΕΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Μέσο: ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Ημ. Έκδοσης: . . . 28/09/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 28/09/2019

Σελίδα: 42

Περισσότερα από 40.000 παιδιά έχει βαπτίσει ο Πατριάρχης Γεωργίας

Η 60ή ομαδική βάπτισμα πραγματοποιήθηκε στη Γεωργία, στα πλαίσια της πρωτοβουλίας για την πάταξη της υπογεννητικότητας στη χώρα, από τον καθολικό Πατριάρχη Γεωργίας, Ηλία. Ο Πατριάρχης βάπτισε συνολικά 800 παιδιά στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Τριάδας στην Τιφλίδα. Μάλιστα, στο τέλος του μυστηρίου ο Πατριάρχης τόνισε στον λόγο του: «Σήμερα είναι το 60ό βάπτισμα. Και ο αριθμός των νεοφώτιστων ξεπερνά πλέον τις 40.000. Ο Θεός να ευλογεί τις οικογένειές σας, τους γονείς, τους αδελφούς και τις αδελφές και τους συγγενείς σας... Ο Θεός να σας δώσει ταλέντα, το δώρο της μάθησης, μια σταθερή Ορθόδοξη πίστη, την αγάπη και την ικανότητα να βοηθάτε όσους έχουν ανάγκη».